

Arbaces

EERSTE OPTREDEN: ALEX 1: ALEX DE ONVERSAAGDE (1956, EERSTE DRUK BIJ CASTERMAN) • GECREËERD DOOR: JACQUES MARTIN

BEDREIGING: ☠☠☠☠☠

De Griek Arbaces is een expert in machinaties en manipulaties, een meedogenloos figuur, even bedrieglijk als wreed, bereid tot alles om zijn onverzadigbare lust naar macht te stillen. Hij is derhalve de ideale tegenstander voor Alex van wie Arbaces het tegendeel is. Alex is de zoon van een Gallicsch stamhoofd, geadopteerd door een Romeinse gouverneur, en het toonbeeld van rechtschapenheid, eerlijkheid en moed. Nochtans begint hun relatie onder een goed gesternte in deel 1, ALEX DE ONVERSAAGDE. In Trebizonde, waar Alex gevangen gehouden wordt, redt koopman Arbaces het leven van Alex door een met getrokken dolk op hem afstormende centurion een voetje te lichten. Vervolgens vraagt hij landvoogd Quintus Arenus om Alex aan hem toe te vertrouwen onder de "gebruikelijke voorwaarden". Arbaces is alles behalve een barmhartige Samaritaan, hij is een slavenhandelaar. De confrontaties tussen Alex en de genadeloze Arbaces is een centraal gegeven in de eerste vier albums van de reeks. Dat start allemaal in het jaar 53 voor Christus wanneer Rome bestuurd wordt door een triumviraat van Julius Caesar, Pompeius en Crassus. Na de dood van deze laatste in datzelfde jaar tekent de rivaliteit tussen Alex en Arbaces zich voortaan af tegen het historisch kader waarin Caesar, van wie Alex een beschermeling is, en Pompeius, voor wie Arbaces als agent werkt, elkaar openlijk

(UIT ALEX 3: HET VERVLOEKTE EILAND)

“
Wees daar niet al te zeker van, Alex. Je zult me terugzien en dan: wee je gebeente!”

Alex sommeerde Arbaces te verdwijnen terwijl hij zijn hoop uitdrukte dat hij de schurk nooit meer zou terugzien. Arbaces denkt daar anders over. (UIT ALEX 1: ALEX DE ONVERSAAGDE)

bekampen. Behalve hun persoonlijke vijandschap is er bijgevolg ook nog hun rol op het politieke schaakspel waar zij als pionnen op fungeren.

Terwijl de loyaliteit van Alex nooit in vraag wordt gesteld, tenzij Arbaces het zo weet te brengen dat Alex valselijk van verraad wordt beschuldigd, werkt Arbaces vooral voor eigen gewin. Hij is een avonturier, een individualistische maniak gedreven door macht die tot elke prijs zijn eigen ambities wil doordrukken. Door de tussenkomsten van Alex is hij ook nog eens gebrand op wraak. Hij verandert gezwind van kamp als hem dat goed uitkomt en neemt hiervoor al even vlot een andere identiteit aan.

Zoals elke zichzelf respecterende vijand verrijst Arbaces uit zijn as elke keer iedereen hem dood waande. Dat hierbij al eens een loopje wordt genomen met de geloofwaardigheid (in HET VERVLOEKTE EILAND drijft hij levenloos op het water om op vraag van de lezers een album later toch weer op te duiken) terwijl Alex in diens schaduw dreigde te geraken, dwong Jacques Martin ertoe om in DE TIARA VAN ORIBAL voorgoed met Arbaces af te rekenen. Maar een door en door verdorven schurk als Arbaces maakt net een 'goed' figuur voor een reeks van lange adem. Vele albums later, in ALEX 16: DE TOREN VAN BABEL, vond Martin er niets beter op dan Androcles op te voeren, Arbaces' goed gelijkende broer.

(Christophe Quillien, bewerkt door David Steenhuyse)